

Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Er det ministerens overvejelse, tanke, plan, at vi på ministerens initiativ snart skal have en diskussion i dette forum i dette Folketing om disse væsentlige punkter, eller er det os andre, der skal tage initiativet, eller hvad?

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er meget enig med ministeren og hr. Jørgen Winther i, at børnefamiliernes vilkår kan have stor betydning, og at den måde, vi indretter samfundet på, kan have stor betydning for, om folk kommer ud i bl.a. alkoholproblemer. Det er klart min erfaring, når jeg rådgiver folk med økonomiske problemer, at en dårlig økonomi kan føre til mange former for problemer, herunder alkoholproblemer.

Hvis ministeren vil have en konstruktiv debat om, hvordan vi forbedrer de økonomiske vilkår for børnefamilierne, og hvordan vi sikrer et samfund, der er bedre indrettet, så man har god tid, når man har små børn, så vil vi meget gerne deltage i den debat.

Jeg forstår bare ikke helt, hvordan det hænger sammen med, at vi tidligere i dag har diskuteret to forslag, hvor der blev skåret ned på pengene til børnefamilierne. Men det kan være, at ministeren ser en eller anden sammenhæng i, at man her altså synes, at vi skal sikre bedre økonomi for børnefamilierne, og at man tidligere i dag har skåret ned på børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Også her vil jeg gerne starte med at tage udgangspunkt i fru Line Barfods indlæg. Jeg synes, der er god kemi her. Komplimenterer for komplimenterne og returnerer dem.

Jeg er sådan set meget glad for, at Enhedslisten i modsætning til hr. Villy Søvndal anerkender og erkender, at der er sammenhæng i tingene, altså at man ikke bare kan sige: Nu diskuterer vi lidt alkohol her, og så handler det bare om noget behandling og nogle flere penge, og så er det løst, og en anden dag diskuterer vi noget andet – man vil lukke hjemmeværnet, kan jeg forstå – men ligesom accepterer tankegangen om, at der skal være en sammenhæng i det, vi gør. Det er jeg meget glad for. Det kan så meget vel

være, når vi går ind i en tættere diskussion, at det viser sig, at vi vil se forskellige sammenhænge. Men at det ligesom er et grundlæggende vilkår for de politiske debatter, at man ikke bære fra område til område til område skal dømmes på, hvad der selvstændigt er af penge dér, men at det skal ses i en sammenhæng, det er vi enige i.

Jeg bliver nødt til at sige, og det bliver så næsten en gentagelse – og derfor skal jeg bare gøre det i stikord – af en debat, jeg lyttede til med interesse i formiddags, og som bl.a. involverede partiet Venstres politiske ordfører, at den generelle økonomiske politik, denne her regering fører, altså er en, der er med til at give danskerne noget frisk luft, hvor man ikke oplever, at skatterne bare stiger og stiger, hvor man ikke oplever, at grønne afgifter, der vender den tunge ende nedad, bare stiger år for år osv. Sådan er det bare. Men så bliver det jo også nødt til at være sådan af hensyn til sammenhængen, at der er konsekvens. Hvis man vil føre den politik på sin indtægtsside, statens budgetter, så giver det også færre penge at arbejde med.

Derfor kan man selvfølgelig også vælge en anden strategi og give alle de penge til de frivillige, de måtte bede om, og give alle de penge til kommunerne, de måtte bede om, og så gå ét sted hen og hente dem, nemlig ude i borgernes lommer. Ville det være fremmende for en samfundsudvikling, hvor folk lever mere i harmoni med sig selv, har tid til sig selv og deres børn? Jeg tror det næppe.

Jeg er meget enig med fru Tove Videbæk i, at samfundet også skal tage et ansvar. Det mener jeg sådan set også var et hovedtræk i mit første indlæg, at vi skal lave regler, som understøtter de holdninger, vi gerne vil fremme, og at vi også skal tænke på håndhævelse. Det er sådan set der, der er en stor forskel mellem den tidligere regering og denne regering, for hvor den gamle regel med 15 år i butikkerne – det er næste punkt på dagsordenen – jo var en ren signallovgivning, lægger vi nu op til at pakke den lovgivning ind i to ting: dels nogle sanktioner, der er af en sådan størrelse, at det har effekt, store bøder ved gentagelsesovertrædelser, dels et praktisk instrument, nemlig det identitetskort til de unge på 16 år, der gør, at butikkerne i virkelighedens verden – den ved jeg ikke så meget om, men alligevel er det det, der er målsætningen – har en mulighed for at efterleve den her regel i praksis. Så det er jeg meget enig i.